

slovo

6/2023

Zima

ČASOPIS CIRKEVNÉHO ZBORU ECAV RANKOVCE

Zdobenie vianočného stromčeka, 2019, Rankovce

Jedinečnosť Spasiteľa

■ Jaro Petro

Musím priznať, že už len samotný názov tohto článku je problémový. Mám napísať článok, v ktorom mám vysvetliť jedinečnosť záchranu a spásy človeka, ale povedať v dnešnom svete, že existuje iba jediná cesta, alebo iba jediná možnosť a nič iné neprichádza do úvahy je absolútne netolerantné. Väčšina ľudí by povedala, že to nemôže byť pravda, že oni ničomu takému neveria a že určite sú aj iné cesty a iné riešenia. Svet nie je čierno-biely a tak aj nejaká záchrana človeka, alebo cesta záchranu nemôže byť iba jedna.

A to nehovoríme vôbec o tom, že dnešný človek by sa pri tejto téme hádal aj o tom, že on žiadneho Spasiteľa nepotrebuje, pretože on si poradí a pomôže sám. Že on vôbec nepotrebuje zachrániť. Takže aká jedinečnosť? A aký Spasiteľ?

To, že dnes môže mať každý svoju vlastnú pravdu a svoj vlastný názor na hocičo, tomu vôbec nepomáha. Ale sú určité fakty, ktoré sú nemenné a z nich môžeme vychádzať.

Tým prvým a základným je to, že raz všetci zomrieme. Smrť je pre nás niečo nepoznané a naháňa nám strach. Každý človek za normálnych okolností túži žiť a snaží sa smrťou vyhnúť. Dokonca to máme všetci zakódované v sebe. Nazývame to pud sebazáchovy. Boli sme stvorení s tým, že túžime žiť. Netúžime zomrieť. Aspoň potiaľ by mohli všetci

súhlasiť.

Od tohto bodu a od tohto momentu nájdeme spoločnú reč iba s kresťanmi. Všetci ostatní budú len neveriaci a nesúhlasne krútiť hlavou nad tým, čo tu píšem. Za našu smrť môže hriech. Je to niečo, čo konáme proti vôli a proti pravidlám svojho Stvoriteľa. Za hriech je odplátou smrť. Toto je základná pravda, ktorej sme ako kresťania uverili. Problémom je však množstvo hriechov, ktoré denne konáme a aj to, že život máme iba jeden. To znamená, že nedokážeme splatiť svoje dlhy. A tu do tohto nášho momentu vstupuje Boh, ktorý nám ponúka zástupnú smrť. Teda, že niekto iný zomiera, aby sa naplnil princíp odplaty za ľudský hriech. Niekto, kto je dokonalý, kto nerobí vlastné hriechy, kto nepotrebuje milosť ani odpustenie, jednoducho berie moju vinu na seba a zomiera za to, čo som vykonal a ešte aj vykonám ja. V tom je jedinečnosť Krista ako Spasiteľa. Nikto iný to nemôže urobiť, pretože nikto iný nie je bez viny.

Hriech nemá iné riešenie, alebo ak chcete zadostučinenie, iba smrť. Za hnev, ktorý vás pochytil, keď sa pohádáte s manželkou alebo deťmi, je odplata smrť. Za klamstvo šéfovi v práci, smrť. Za hriešnu myšlienku, ktorá vám čo i len na okamžik prebehne hlavou, smrť. Za mierne prekrútenú pravdu, smrť.

Toto je krutá pravda o nás a ja

neviem o nikom, kto by bol ochotný zomrieť za moje chyby. Nevieť o žiadnom inom náboženstve, kde by tento problém vedeli vyriešiť. Môžem sa snažiť o dobré skutky, môžem sa obetovať pre iných, môžem sa od dnešného dňa snažiť o dokonalý život, ale nič to nemení na tom, že nemám dosť životov, aby som urovnal to, čo som spáchal doteraz.

Takže jedinečnosť Krista ako môjho Spasiteľa je skutočná a jediná. Keď však toto poviete v dnešnom svete, tak ste jeden netolerantný človek, ktorý tu všetkých ostatných „dobrých“ ľudí odsudzuje a hádže do pekla. Budú sa vás pýtať: Akým právom niečo také vyhlasujete? Kto ste, že si dovolíte ostatných čestných ľudí takto odsudzovať? Alebo v lepšom prípade sa vás opýtajú: A prečo by toto či ono mal byť hriech? To, čo ja robím, je moja vec a ak sa pri tom cítim dobre, tak to nie je nič zlé. A majú toľko argumentov a dôkazov na svoju obhajobu, až zistíte, že oni sú vlastne dobrí ľudia a žiadne

odpustenie ani žiadneho Spasiteľa nepotrebujú.

Ale toto celé je len jedno veľké klamstvo, ktoré si nahováráme, pretože sa tak či tak raz dostaneme na začiatok tohto článku, alebo lepšie povedané na koniec ľudského života, a tým je smrť. Chceme žiť, túžime po živote, ale aj tak raz musíme umrieť. A bez Krista s tým nič urobiť nevieme. Apoštol Peter to celé raz povedal na plné ústa: *A nielo spasenia v nikom inom, lebo nebolo dané pre ľudí iné meno pod nebom, v ktorom by sme mali dôjsť spasenia.* (Sk 4,12) Samozrejme, že tým myslel na Pána Ježiša.

Pán Ježiš má monopol na záchranu človeka, je jediným Spasiteľom. A môže si protimonopolný úrad tvrdiť čo len chce, toto jednoducho ostane pravdou. A ak vám niekto povie, že ste netolerantní, keď hovoríte o jedinečnosti Pána Ježiša Krista, tak áno, ste netolerantní, ale aj tak je to jediná pravda, ktorá v tomto svete platí. ■

Mládežnícke Služby Božie, 19. novembra 2023, Rankovce

Verš mesiaca december

■ Janette Peková

„Teraz, Pane, prepustiš v pokoji svojho služobníka podľa svojho slova, lebo moje oči uvideli Tvoju spásu, ktorú si pripravil pred tvárou všetkých národov: svetlo na zjavenie pre pohanov a slávu pre tvoj ľud Izrael.“ Lukáš 2,29-32

Po narodení chlapca u Židov sa na ôsmy deň vykonávala obriezka pri slávnostnom obrade, ktorá bola znamením Božej zmluvy. (1M 17, 10-14)

Obriezka Pána Ježiša dosvedčuje, že Pán Ježiš naplno prijíma údel človeka, stáva súčasťou Božieho ľudu, ako každý iný izraelský chlapec. Spoločenstvo ľudu Božieho od začiatku prijíma za svoje.

Dieťaťko je obrezane a dostáva meno Ježiš. To znamená Boh je moja spása, Hospodin vyslobodzuje.

Po týchto udalostiach nasledovalo podľa židovského zákona štyridsať dňové očisťovanie Márie, po ktorom priniesli Ježiša do chrámu, aby ho predstavili Pánu. Predstavenie Ježiša v chráme znamenalo zasvätenie do služby Bohu.

A tu sa dostávame k Simeonovi. Evanjelista neprezrádza jeho vek, no zdá sa, že ide o vekovo zrelého muža, ktorý si je vedomý blízkosti konca svojho života. Bol spravodlivý, teda žil podľa Božích príkazov a ustanovení. A bol bohabojný, teda mal Boha v úcte a očakával útechu Izraela a Duch Svätý bol v ňom. A ten mu oznámil, že neuzrie smrť prv, ako by videl Pomazaného Pánovho. K naplne-

niu tohto sľubu prišlo, keď Simeon vošiel do chrámu, kde bola práve prinášaná predpísaná obeť za malého Ježiša. Keď ho uvidel poznal v ňom Spasiteľa, Božieho Syna, vzal ho do náručia, požehnal mu a ďakoval Bohu, že sa dočkal útechy.

Útechou Izraela bol Spasiteľ, Bohom poslaný Záchranca, ktorý prišiel v Ježišovi, synovi Márie.

Simeon očakával útechu od svojho Spasiteľa. Učme sa od neho, nájdime si čas na podniknutie cesty do nášho vnútra. Potrebujeme sa stretnúť so živým Kristom. Pre nás je to ľahšie, v tom zmysle, že my už vieme, ako žil, vieme ako zomrel, ako vstal z mŕtvych, vieme že sedí po pravici Otca a vieme, že sľúbil, že príde. Sme teraz v období očakávania potešenia, že tento Kristus príde.

Duch Svätý umožnil Simeonovi rozpoznať Mesiáša v dieťati, prijíma Boha, pozná Záchranca. Môže odísť v pokoji v ústrety Pánovi, lebo Božia láska nikdy nekončí a Božie sľuby platia, aj keď my tu už nebudeme.

Poznanie Ježiša ako Spasiteľa je zásadne. Prajem každému človeku, aby túto zásadnú vec dokázal rozpoznať počas svojho života. Rozhodnime sa pre Ježiša a dovoľme Bohu meniť nás:) ■

Mílniky reformácie 500 rokov – Formula missae

■ Luboslav Beňo

Odvaha Martina Luthera a ostatných prívržencov reformácie zasahovala čoraz väčšie oblasti Nemecka, ale aj Európy. Povzbudila viacerých odvážlivcov (napr. Karlstadt, Müntzer, Kantz, Schwenckfeld, Zwikauskí) robiť reformy duchovného života, neraz svojvoľné, nie celkom premyslené, a wittenberskí reformátori s nimi často nesúhlasili. Týkalo sa to aj zmien v bohoslužobnom živote. V mnohom si brali príklad zo švajčiarskej reformácie, ktorá celkom zavrholá stredovekú omšu a urobila razantné zmeny, kým Luther sa nechcel uponáhľať. Vedel, že nemôže narýchlo vypracovať nejakú vzorovú predlohu evanjelickej bohoslužby, pretože mnohí jeho spisy považovali za akýsi novodobý cirkevný zákon. Skôr veril, že zmena v liturgii závisí od rôznych miestnych okolností, musí sa starostlivo pripraviť a v láske vysvetliť. Bol si vedomý aj toho, že pokiaľ bude kázané čisté Kristovo evanjelium, na charaktere jednotlivých obradov až tak nezáleží. Navyše mal blízko k umeniu, najmä hudobnému, a aj preto nechcel všetko z bohoslužby odstrániť.

Napokon, aj pod tlakom priateľov, ktorí sa už nevedeli pozerať na to, ako si kto chce robí z bohoslužby čo len chce, v roku 1523 vydal maličký spis s veľkým významom Formula Missae... (Poriadok Omše a prijímania pre cirkev vo Wittenbergu).

Už názov hovorí o tom, že spis nechce byť zákonom pre celý svet, je iba obrazom toho, ako to robia oni vo Wittenbergu a ostatní, keď chcú, si tento poriadok môžu vziať pre seba za vzor. Luther bude ešte na bohoslužobnom poriadku aj ďalej pracovať, až o tri roky (1526) vydá pre nás asi ešte známejší spis Deutsche Messe (Nemecká omša), ktorý sa stal vzorom aj pre tvorcov našich slovenských evanjelických služieb Božích. Starší spis Formula Missae, ktorého 500 rokov si práve teraz pripomíname, však ovplyvnila veľkú časť evanjelického sveta, najmä v Škandinávií a zámorí.

Spis sám o sebe však nie je nijakou systematizovanou liturgiou, ale skôr esejou o tom, čo je a čo nie je vhodné z omše na evanjelickej bohoslužbe a pozýva k diskusii. V prvom rade si všimneme, že sa stále používa slovo „omša“, odmietanie tohto termínu príde až neskôr. Druhá dôležitá vec je, že všetko ostáva v latinčine, aj keď Luther priamo v nej vyzýva k čím skoršiemu používaniu ľudového jazyka, aby každý rozumel, čo sa deje. K takejto zmene dôjde až v Deutsche Messe o tri roky, i keď aj tam odporúča, najmä pre študentov, ponechať na univerzitách, aby sa študenti kvôli dorozumievaniu so zahraničím zdokonaľovali v latinčine.

Čo sa týka zmien, tie sa objavujú hneď v predpisoch starocirkevných introitov, ktoré boli

určené každý pre inú nedelu či sviatok. Tu Luther navrhuje sviatky svätých priamo zrušiť, no svätcov si pripomenúť v najbližšiu nedelu ako vzory – pokiaľ si to zaslúžia. Ďalšie časti – Kyrie eleison (ešte nie formou piesne), Gloria ostávajú. Nasleduje modlitba, pričom zdôrazňuje, že má byť iba jedna. Potom prichádza epištola, Luther píše, že ešte nenastal čas na revíziu textov, ale všima si, že výber je zameraný viac na morálku, než vieru a toto bude treba zmeniť, ak sa prejde v bohoslužbe na ľudovú reč. Žiaľ, k tejto zmene vo väčšine textov nedošlo.

Nasledujúci Graduál (responzoriálny spev dvoch veršov Biblie) ostáva, ale zrušené sú z neho vytvorené dlhé latinské spevy, ako aj nasledujúce latinské sekvencie. Aj keď to reformátor vyslovene neuvádza, vyzerá to tak, že toto obmedzenie navrhol preto, aby spevy nezatienili prichádzajúce evanjelium. Po ňom prichádza vyznanie viery formou Nicejského vierovyznania, kritizovaná je však jeho spievaná forma. Kázeň síce nebývala automatickou súčasťou bohoslužby, reformátor s ňou však počíta, odporúča ju v materinskom jazyku, no zahráva sa s myšlienkou nenechať ju v poriadku po vyznaní viery, ale presunúť ju rovno na začiatok bohoslužby.

Najväčšia zmena prichádza v úplnom odstránení doterajšej nasledovnej časti omše, „úplnej ohavnosti“ – ofertória. Všetko v tejto časti Lutherovi páchlo obetníctvom, v bohoslužbe ju

prirovnáva k pohanskému bohu Dágonovi, ku ktorému si Filištínci vo svojom chráme pristavili Božiu truhlu zmluvy (1S 5). V ofertórii sa diali obetné modlitby, výzva k Bohu o prijatie obete, umývanie rúk a tiché modlitby kňaza – najdôležitejšia časť rímskej omše, pozostávajúca zo šiestich modlitieb prednášaných potichu, ľud ich nesmel počuť.

Po vyznaní viery, resp. kázni je navrhnuté pripravovanie chleba a vína dovtedajším spôsobom s výnimkou toho, že navrhuje už neudržiavať zvyk miešania vína s vodou. Na rozhodnutí kňaza nechával, či bude slová ustanovenia hovoriť nahlas, alebo – ako dovtedy – iba potichu. Avšak v prípade hlasného znenia sa slová ustanovenia majú kantilovať, spievať, aby sa ich zvuk niesol celým kostolom. Pri požehnaní elementov kvôli slabým vo viere navrhuje ešte ponechať pozdvihnutie chleba a kalicha, kým sa ľudia nenaučia, čo v skutočnosti znamená teologický pojem vyvyšovanie. Po Otčenáši treba vynechať dovtedajšie modlitbu aj so všetkých, čo sa pri nej robilo s hostiou – všetky gestá nad ňou i s ňou nad kalichom, hostia sa nemá lámať ani pridávať do kalicha.

Salutatio, pozdrav, ktorý býval v omši niekedy až deväťkrát, navrhuje zaradiť práve sem ako na najlepšie miesto – čo je v tejto chvíli „pravým hlasom evanjelia ohlasujúcim odpustenie hriechov“ a teda aj jediná a najdôležitejšia príprava na Pánov stôl.

Po Agnus Dei necháva ako možnosť dovtedajšie modlitby s malými zmenami, prijímanie necháva na kňazovi, či ho chce spievať, ale v ďakovnej modlitbe treba dávať pozor, aby sa nijako nepodobala na obetovanie.

Omša končievala výzvou „ite missa est“ (choďte, cirkev sa prepúšťa, resp. posiela), Luther ju navrhuje zameniť spevom *Benedicamus domino*, prípadne môže byť použité apoštolské požehnanie, prípadne Ž 67,6-7, alebo ešte lepšie „to z Numeri 6,24-27“, ktoré my už poznáme ako Áronovské požehnanie.

V závere sa ešte pohráva s myšlienkou možnosti rôzneho poradia v požehnávaní chleba a vína, buď ich požehnať naraz, alebo najprv chlieb a dať účas-

tníkom, potom požehnať víno a distribuovať ho.

Celá Formula Missae sa ku koncu vracia k ústrednej myšlienke: Sme to my, kto potrebuje bohoslužbu, nie Pán Boh, ktorý by ju vyžadoval. Preto nijaký poriadok obradu nesmie byť novým zákonom, ale môže sa podľa potreby slobodne meniť. „Kráľovstvo Božie nie je nejaký obrad, ale viera vo vás.“

Luther ukázal svojou Formulou Missae jasný smer, ktorým sa bude liturgický pohyb v evanjelickej cirkvi ďalej uberať. Za 30 rokov od jej vydania sa podľa nej objavilo viac než 135 rôznych bohoslužobných poriadkov odlišných od seba iba menšími detailmi. ■

***Spevokol Pútnik z Obišoviec na Adventnom koncerte,
3. decembra 2023, Čakanovce***

Cesty za poznaním: Čo odhalili kamene

■ Katarína Hašková

Pri čítaní historických kníh Biblie čítame o mnohých miestach, mestách, osobnostiach i celých národoch, o ich dejoch a praktikách. Hospodin Boh ich súdi alebo požehnáva podľa vlastnej múdrosti a spravodlivosti. Samozrejme, centrálné postavenie v dejinách spásy má národ Izrael, od ktorého vôbec máme Bibliu a z ktorého sa zrodil Spasiteľ, ktorého narodenie si opäť pripomínáme.

Čo však z toho, ak niečo, bolo odhalené pri archeologickom skúmaní?

Podľa odhadu archeológa Joela Kramera, ktorý v oblasti Izraela a Jordánska žije a pracuje už desiatky rokov, z celého historického Izraela bolo preskúmané iba 1% toho, čo by sme mohli skúmať. Dôvodov je mnoho. Súčasný vyostrený konflikt je v skutočnosti nepretržitým konfliktom od vzniku štátu Izrael. O novodobých dejinách Izraela napíšeme možno nabadúce, teraz len toľko, že archeológovia musia pracovať v prostredí politicky nestabilnom. Keďže spor je o zem, veľkou otázkou je, kto bol v tejto oblasti skôr. Moslimovia preto aktívne bránia akýmkoľvek vykopávkam, ktoré by potvrdili starovekú prítomnosť Židov v krajine.

Iným, prozaickejším dôvodom toho, prečo sa nemôžu hľadať dôkazy v zemi, je jednoducho to, že tie miesta sú dodnes obývané. Nemôžete ísť kopáť niekomu do

obývačky alebo do záhrady. Ďalej sú tam rôzne iné stavby, alebo ide o neprístupné miesto, alebo je sporné vlastníctvo pozemku... To všetko spôsobuje, že je nesmierne náročné získať povolenie na uskutočnenie archeologického výskumu.

Keď sa už niečo aj podarí objaviť, dochádza k interným konfliktom. Pred storočím všetci archeológovia, ktorí prichádzali do oblasti, hľadali pamiatky s otvorenou Bibliou v ruke. Aj vďaka tomu boli pred rokom 1948, keď vznikol moderný štát Izrael, objavené mnohé miesta v Biblii opísané. S narastajúcim ateizmom ako svetonázorom medzi archeológmi začalo prevládať presvedčenie, že Biblia je iba zbierkou legiend a ide teda o nespoľahlivý zdroj informácií. Inými slovami, keďže ide o povesti a mýty, je hlúpe hľadať dôkazy o ich existencii či pravdivosti. A ak sa niečo predsa len nájde, čo potvrdzuje pravdivosť Biblie, ide buď o náhodu, alebo je ten nález nepravdivý. Alebo je problém ešte inde. Alebo sa nález odloží do útrob nejakého múzea a verejnosť sa o ňom nikdy ani nedozvie.

Druhým extrémom sú amatérski horlivci, ktorí sú presvedčení, že prídu do Svätej zeme a prvý kameň, o ktorý sa potknú, je dôkazom o 100% pravdivosti Biblie. Takíto „horlivci“ iba hrajú do kariet skeptikom, tzv. minimalistom, ktorí zastávajú vyššie

Dobytie Jericha, Julius Schnoor von Carolsfeld (1794–1872)

uvedený názor o legendárnosti Biblie.

Čo sa teda naozaj našlo a bolo zverejnené? Zo všetkých nálezov, a nebolo ich zas až tak málo, predstavím Jericho. Známy príbeh o dobytí Jericha Jozuem je mnohými archeológmi zavrhnutý ako naivná detská rozprávka. Obraz archeologických vykopávkov však zobrazuje toto:

1. Jericho skutočne existovalo, a bolo prosperujúcim mestom okolo roku 1400 pred n.l., keď podľa biblického svedectva mali doraziť Izraelci do Zaslúbenej zeme na čele s Jozuem. Toto datovanie potvrdzujú nálezy typu

keramiky z daného obdobia. Našli sa aj zlaté skarabey egyptských faraónov, teda akési šperky či platidlá, alebo talizmany z Egypta. Ten najmladší je z doby vlády faraóna Amenhotepa III. (išlo o starého otca slávneho Tutanchamóna).

2. Mesto bolo veľké, s množstvom budov z nepálených tehál, s rôznymi štvrtami (bohatšími aj chudobnejšími), a malo obrovské múry. Presnejšie, malo vonkajší múr z tehál s podporným kamenným múrom pod ním, spolu mali výšku cca 9 metrov, a vnútorný múr tiež z tehál, ktorý pridalo ďalšie 3 metre výšky.

3. Spomínané múry sa rozpadli a tehly zasypali najspodnejší kamenný múr. Zosypali sa smerom von z mesta. Toto sa nikde inde na svete nenašlo, hoci tehlových múrov bolo veľa. Teória znie, že prišlo náhle zemetrasenie a spôsobilo rozpad múru. Tehly tak vytvorili akúsi rampu, po ktorej útočníci mohli vbehnúť do mesta bez prekážok.

4. Jedna časť múru sa zachovala a stojí dodnes. Ide o múr na severnej časti mesta, ktorý bol súčasťou domu v chudobnejšej štvrti.

5. Mesto bolo spálené so všetkým, čo tam bolo v ňom. Prekvapivo sa nenašli dôkazy lúpenia. Najprekvapivejšie boli nálezy spáleného obilia v zásobárňach. V tých časoch nikdy nedochádzalo k útokom na mesto tesne po žatve, teda v mesiaci apríl, lebo mesto bolo zásobené a nemohli ich vyhladovať. Ak však útočníci

našli v meste jedlo, vždy ho vzali, aby sa sami najedli. Tu však boli zásobnice s obilím plné, a spálené ohňom.

6. Jericho ostalo napriek veľmi výhodnej polohe neobývané až do 9. storočia pred n.l. Čiže, do doby už rozdeleného kráľovstva Izraela a Júdu.

Aký záver môžeme usúdiť? Mesto Jericho bolo náhle zničené a vypálené na jar, bez dlhého obliehania – teda hneď po židovskej Pasche (Joz 4-5). Jeho múry padli bez pričinenia človeka, časť múru ostala však stáť, presne ako sa píše v Knihe Jozua o dome neviestky Rachab. Mesto ostalo neobývané až do doby kráľov, keď ho podľa 1. Knihy kráľov znovu postavil Chiél z Bételu (1 Kr 16,34).

Podobných nálezov je ešte mnoho, a niekedy nabudúce sa o nich dočítate viac aj na stránkach Slova. ■

*Vystúpenie nášho spevokolu na Adventnom koncerte,
3. decembra 2023, Čakanovce*

Modlitba

■ Mária Köverová

Otče môj nebeský! Chcem Ti ďakovať za to, že je to Tvoja vôľa, aby sme my hriešni ľudia boli zachránení pre večný život. Ďakujem Ti, že si z lásky aj ku mne poslal na zem Pána Ježiša Krista, aby hľadal a spasil to, čo bolo zahynulo. Oslavujem Ťa, že aj v tomto adventnom čase ma upozorňuješ, že môj Spasiteľ ma hľadá, aby ma priviedol k Tebe a dal poznať Tvoju zachraňujúcu milosť a lásku. Spasiteľu môj Ježišu Kriste, ukáž mi aj v tomto čase, že sa naplňujú Tvoje slova: „Hľa, stojím pri dverách

a klopem. Keby niekto počul môj hlas a otvoril by dvere, vojdem k nemu a budem večerať s ním a on so mnou.“ Daj, aby som počula hlas Tvojho volania a klopania a s radosťou pred Tebou otvorila nielen dvere svojho srdca, ale aj dvere svojho domu. Očisti ma od mojich hriechov, aby som v tichej radosi mohla prežiť blížiace sa vianočné sviatky a z Tvojej milosti sa pripravila na Tvoj druhý príchod. Vypočuj ma vo svojej láske.

Amen. ■

Stretnutie rómskeho dorastu, 2. novembra 2023, Rankovce

Vianočný príbeh na zamyslenie

Každý vie, že práca predavačov sú skutočne hodné uznania. Pred rokmi preto vedenie jedného vyčerpávajúca. Nápor nervózných obchodného domu vyvesilo vo ľudí v obchodoch, ich rozmanité svojich prevádzkach nezvyčajný požiadavky, nekonečné rady na informačný plagát pre klientov s platenie a dlhé zmeny predavačov týmto jednoduchým textom:

HODNOTA ÚSMEVU VO VIANOČNOM ČASE

Nestojí nič, ale znamená veľa.
Obohätí každého, komu je určený,
pričom neuberie tým, ktorí ho rozdeľujú.
Trvá len chvíľku, ale vždy uviazne v pamäti na dlhé obdobie.
Nikto nie je taký bohatý, aby sa mohol bez neho zaobísť,
a nikto nie je naopak taký chudobný, aby sa ním nestal bohatším.

Vytvára šťastné domovy, podnecuje dobrú vôľu
v obchode a je znamením priateľstva.
Je odpočinkom pre unaveného,
denným svetlom pre sklúčeného,
slnečnou žiarou pre smutného
a prirodzenou protilátkou na problémy života.

Nemôžete si ho kúpiť, vyžobrať, požičať ani
ukradnúť, pretože nie je nijakým pozemským
statkom predtým, ako je darovaný.
A ak vás ním v poslednej minúte vyčerpávajúcích
predvianočných nákupov náš predavač už nemá silu
obdarovať, smieme vás prosiť o jeden váš?
Pretože nikto nepotrebuje úsmev tak veľmi ako ten,
kto už nemá nijaký na rozdávanie.

Zdroj: Carnegie D.: Ako si získať priateľov a pôsobiť na ľudí

Jeseň '23 u nás

■ Váš farár

Do jesene sme na fare vstúpili trochu unavení a s nemocami, viaceré nemoce (virózy, ale aj žltáčka, či vracajúci sa covid) sa šírili aj medzi všetkými ľuďmi na okolí. Navyše nás čakal pravidelný biblickorekreačný týždeň MoS v Herľanoch, ktorý bolo treba organizačne pripraviť...

Okrem toho sme sa už v cirkevnom zbore venovali všetkým stretnutiam, ktoré mávame: besiedky – aj keď v októbri iba dve – v Rankovciach a v Boliarove, vyučovanie náboženstva na 3 školách, potom konfirmandi, mládež spolu s dorastom, chlapčenská skupinka, rodinky, obnovený spevokol a samozrejme bohoslužby. Tešíme sa, že napriek tlaku v spoločnosti máme u nás stále záujem o duchovné hodnoty a spoločné stretnutia. Nesmieme ich odsunúť a ďalšej generácii odovzdať duchovnú „dieru“ kvôli našim zlyhaniam!

Mimo bežných stretnutí sme teda mali v dvoch jesenných mesiacoch tieto aktivity:

9.-13.10. – biblickorekreačný týždeň Modlitebného spoločenstva v Herľanoch, s približne 60 účastníkmi na prednáškach, so vzácnymi hosťami a hlavnou témou My sme telo Kristovo.

15.10. – podakovanie za úrody zeme na bohoslužbách.

22.10. – na službách Božích ofera ľuďom, ktorých postihlo zeme-

trasenie, vyzbieralo sa celkom: 1.100,- € (Bačkovík: 393,-, Boliarov: 280,-, Čakanovce: 160,-, Rankovce: 267,-). Ďakujeme!

23.-25.10. – naši farárovi boli na teologickej konferencii v Poprade, tam prezentovali aj prácu z mládežou v našom cirkevnom zbore.

23.-27.10. – reformačný modlitebný týždeň, u nás slúžili títo farári: I. Mišina, S. Linkesch, M. Beňová a A. Debnárová.

5.11. – pamiatka zosnulých na bohoslužbách, s menovitým pripomenutím si všetkých zosnulých za posledný rok.

6.11. – online stretnutie s Deborah – pre sestry, pomáha nám s tým sestra Magdaléna Činčurová z Čakanoviec, ďakujeme.

9.11. – znovu po lete našartovaná rómska besiedka (prišlo hneď 74 detí!) a potom aj dorast, nové tímy vedúcich.

12.11. – v Rankovciach po službách Božích návšteva hrobov tu pochovaných farárov s krátkou pobožnosťou.

12.11. – seniorátne stretnutie presbyterov vo Vyšnej Kamenici.

19.11. – mládežnícke bohoslužby v Rankovciach – ktoré programovo a hudobne pripravili naši mládežníci a dorastenci.

Počas posledných dvoch mesia-

cov sme boli svedkami dvoch sobášov – 10.11. si v Hanušovciach nad Topľou vzala Janka Mašlejová za manžela Dominika Gajduška a 25.11. zas Jaroslava Godušová Petra Novotného. Oba páry sobášila naša sestra farárka.

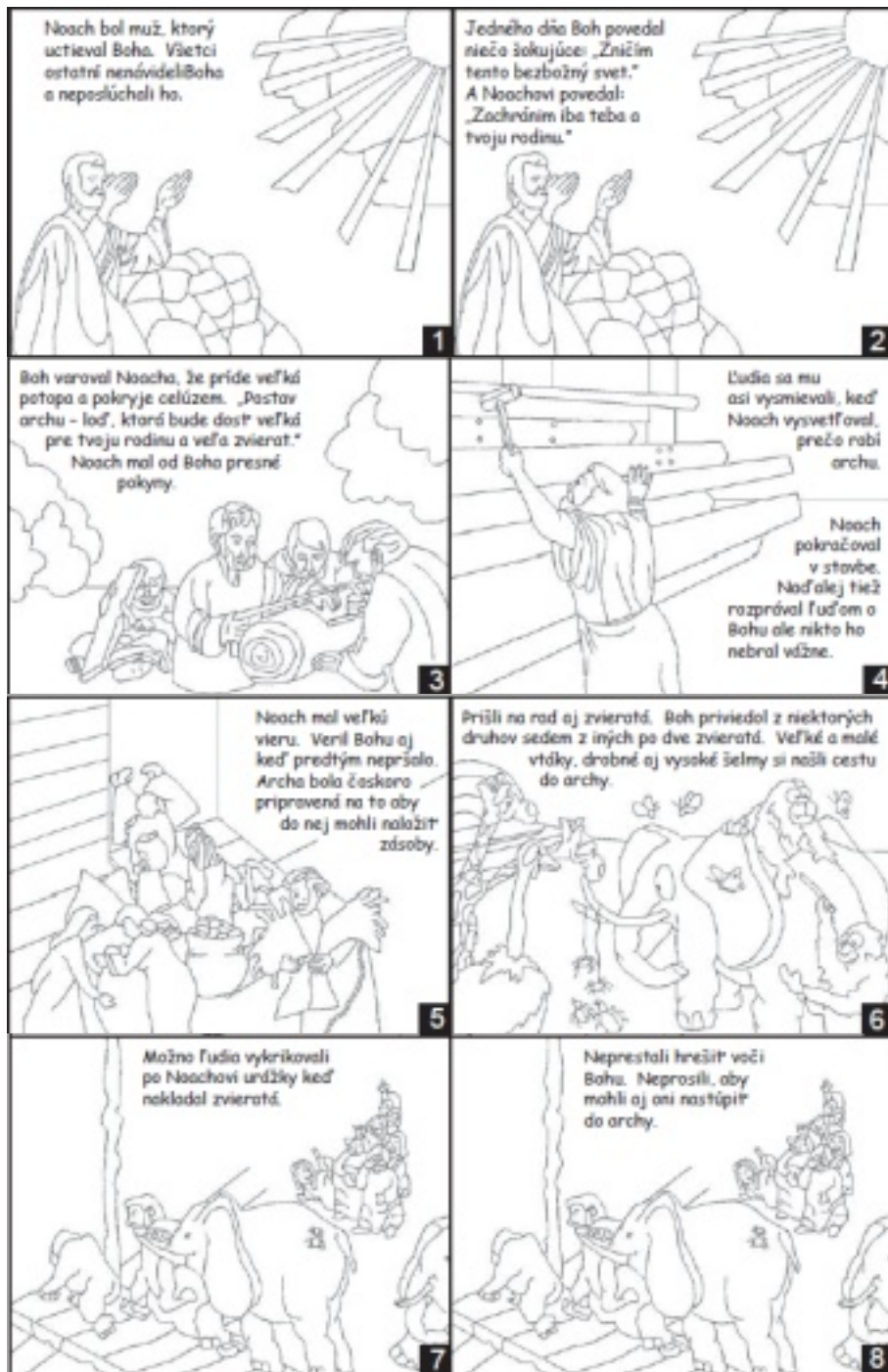
Rozlúčili sme sa s niekoľkými bratmi a sestrami, aj jedným malým dieťaťom: 21.10. v Rankovciach so Štefanom Hatalom, 61-ročným; 1.11. v Rankovciach so Stanislavom Hadom, 58-ročným, bývalým starostom obce;

17.11. v Rankovciach s Milanom Vojtkom, 79-ročným, naším dlhoročným presbyterom; 22.11. v Rankovciach s Bryanom Žigom, jednodňovým dieťaťom; 26.11. v Bačkovíku s Ondrejom Sabolom, 73-ročným, tiež naším dlhoročným presbyterom a 28.11. v Rankovciach s Margitou Tancošovou, 72-ročnou. Ďakujeme Pánu Bohu za ich prežitú životy, aj za ten jeden krátku život medzi nami a zarmúteným prajeme Božie potešenie! ■

***Stretnutie tímu vedúcich rómskej besiedky,
3. decembra 2023, Rankovce***

Biblia pre deti: Noach a veľká potopa, 1. časť

CIRKEVNÝ ZBOR ECAV RANKOVCE
PROGRAM ZBOROVÝCH PODUJATÍ
ZIMA 2023

Služby Božie

Nedele, 1. vianočný sviatok, Silvester	09:00 Bačkovík a Čakanovce 10:30 Boliarov a Rankovce
Štedrý večer ofera na det. onkológiu KE	16:00 Bačkovík a Čakanovce 17:30 Boliarov a Rankovce
2. vianočný sviatok, 1. po zjavení	09:00 Bačkovík 10:30 Rankovce
Zjavenie 6.1.	09:00 Čakanovce 10:30 Boliarov
Večera Pánova	3. a 17. december, 14. január
Večierne - podľa dohody	Đurďošík, Trstány, Herľany
Detská besiedka	PI 17:00 Boliarov NE 9:30 Rankovce
Konfirmačná príprava	SO 17:00 Rankovce
Dorasto-Mládež	SO 18:00 Rankovce
Rómska misia	besiedka ŠT 17:00 Rankovce dorast ŠT 18:30 Rankovce
Rodinky	19:00 1. a 3. sobota Bačkovík
Spevokol	ST 19:00 Rankovce
online Stretnutie sestier	19:30 prvý pondelok v mesiaci

Pozývame:

Ekumenický modlitebný večer, Čakanovce, 18:00 13.12.2023

Detské vianočné stretnutie, Čakanovce, 17:00 15.12.2023

Vydavateľ: Cirkevný zbor ECAV Rankovce **Redakčná rada:** Ľubo Beňo, Monika Beňová, Katarína Hašková, Mária Hrehorová, Janette Peková **Grafika:** František Haško ml.

Ročník: XXVII. **Číslo:** 6 **Adresa redakcie:** Ev. farský úrad, Rankovce 21, 044 45

Mobil: 0918 828 307 **E-mail:** casopis.slovo@gmail.com (redakcia), ecav@rankovce.sk (farský úrad) **Web:** ecav.rankovce.sk